

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Morientibus cur sacramenta porrigantur. tit. 245

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

te iustus, sicut dicit Apostolus 2. Corinth. 5. Eum qui non nouerat peccatum, pro nobis fecit peccatum, ut nos iustitia Dei efficeremur in ipso. Et domine Deus, Fateor me esse meritò maledictum, & damnatione dignum, si vitam meam excussero: attamen propono tibi illum, qui pro nobis factus est maledictum, Galat. 3. Hanc victimam tibi Deus propono & rogo propter eum digneris nostri miserere, iuxta tuam promissionem, in quo complacuit tibi omnia reconciliari, Colossens. 1. Iste est secundus gradus, quo anxiosa anima consolatur, nè desperet: idè firma fide tenere debet, quod Deus hoc facit, acceptat victimam filij, & nostri miseretur sicut fecit mulieri, Luc. 7.

Tertiò, hoc in mente teneat firmissimè, Mat. 11. Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, nihil te moueat prædestinatio, dignitas vel indignitas tua, sed certus sis, quia tibi Christus dedit fidem, ergo es de numero saluandorum, & quia propter meritum victimæ suæ vult dare vitam, nihil te moueat, sed dolo de peccatis admissis & crede, Marc. 1. Pœnitentini, & credite Euangelio & sic te commendes in manus Dei, sicut dicit Psalm. 36. In manus tuas commendo spiritum meum. Relinque mundo, quæ mundi sunt.

MORIENTIBUS CUR SACRAMENTA PORRIGANTUR.

TITVLVS CCXLV.

Primò notandum, quòd tria terribilia inuadunt & angustiant animam ante exitum. Primò mors, quæ separat nos à charis amicis & mundo: Secundò peccatum, quod separat à Deo: Tertiò, infernus, qui cruciat aternaliter. Primum est terribile. Secundum, terribilius. Tertium, terribilissimum. Hæc

Dauid ponderans, inquit Psalm. 54. Formido mortis cecidit super me. & Iob, Timor mortis conturbat.

Secundò, contra hæc tria terribilia porriguntur tria sacramenta morienti, per quæ Deus operatur consolationē & victoriam. Primum est, Confessio & pœnitentia, in qua fides erigitur in victimam Christi, Esa. 53. qui tulit mortem nostram, & factus est mors mortis, Osee. 11. Mors, vbi est stimulus tuus, 1. Cor. 15? Per confessionem igitur mors animæ, id est, dānatio tollitur, vbi virtute clauū (id est, verbo) certificamur de remissione, sicut Dauid 2. Regum vlti. Luc. 7. Peccatum igitur tollitur pœnitentia & confessione.

Tertiò, Eucharistia iterum nos iungit, vnit & incorporat Christo, Ioan. 6. Qui manducat me, manet in me, & ego in eo. Iterum ergo vnimur Christo & Ecclesie, & vnus panis sumus. 1. Cor. 10. At si Deus pro nobis & nobiscum, quis contra nos? quis separabit nos à charitate Christi? &c. Ergo non potest huc accedere sathan, vbi videt Christum adesse; nam non habet quicquam cum illo, Ioan. 14. Ideo est cibus fortissimus animæ Eucharistia, quæ munit nos contra sathanam, & vnit iterum cum Christo, incorporat membrum capiti, 1. Cor. 12. ob id infirmus communicatur, ne sathan illi possit præualere, quia Christū secum habet, &c. Si ergo peccatum separat, Eucharistia iterum vnit.

Quartò, sacramento extremæ vnctionis alleuiamur in corpore & anima, Iacob. 5. Infirmi tatis dolor fit tolerabilior, & anima oratione fidei alleuiatur, & etiam anima à peccatis. Deposito igitur pondere in corpore & anima, Deus hoc operatur per hoc medium, quid tunc poterit infirmus, cum nullam habeat occasionem? Ergo S. Patres & fideles Catholici se istis tribus sacramentis consolati sunt cōtra supra dicta tria terribilia. Non enim hæc sacramenta nos ducūt nisi ad Christū; Christus absoluit, Nos illi vnit,
onus

onus nostrum ipse alleuiat, & ideo iubet ad se venire omnes, &c. Mat. 11. Beatus igitur qui sic munitus sacramentis, recedit &c.

Quintò inquires: Quid tunc de illis qui moriuntur sine sacramentis? an sunt damnati omnes? Respondeo: Hoc fit aut ex contemptu Hæretico, & obstinatione & desperatione, & talis est sine dubio condemnatus, quia talis nō habet excusationem: potuisset enim ad minus vel corde pœnituisse, & fide cōmunicasse, & desiderio orationis fidei in vnctione se Deo commēdasse, si defuisset vsus sacramentorū: tales cū Iuda moriuntur obstinati, Matt. 27. Acto. 1. Vel mori absq; sacramentis fit, aut quia non potest illorum habere copiam, aut quia subito moritur igne vel aqua, &c. ita quod non accessit hic contemptus, & Deus non alligauit potentiā suam sacramentis. Ille moritur cum bono latrone à dextris, Luc. 23. qui se corde & ore cōmendauit Christo, Rogandus est ergo Deus, vt eam gratiam donet, vt muniti sacramentis, recedamus.

*AN PERICVLOSIUS SIT
mori sine sacramento Eucharistia, an
sine charitate.*

TITVLVS CCXLVI.

Rimò notandum, q̄ vtrunq; est necessarium ad salutem, sacramēti fides: Subindē charitas siue vnitas Catholica: sine his duobus nullus moriens saluabitur. Sacramēti fides est, credere Christum tradidisse corpus suū in mortem, & sanguinem suum fudisse in remissionem peccatorum nostrorum, sicut dicit Mat. 26. Hoc est corpus meū, quod pro vobis tradetur: Hic est sanguis &c. qui pro vobis effundetur, &c. nisi quis